

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/82/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010561
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3120010561.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému I. C. C., nar. XX.X.XXXX v U., trvale bytom U., D. XXXX/XX, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 7.4.2021 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín, ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. OT/44/2020 zo dňa 20.5.2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%2523193'&ucin-kdni='30.12.9999'> sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín dňa 25.04.2020 podal na Okresný súd v Trenčíne obžalobu pod č. 1Pv/225/20/3309 zo dňa 25.04.2020, na obžalovaného I. C. C. pre trestný čin prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 23.04.2020 v čase okolo 12.45 hod. pred bytovkou na ul. D. XXXX/XX v U., slovné inzultoval poškodeného N. Z. I. Q. tak, že po prvotných vulgárnych nadávkach pokračoval s vyjadreniami ako ho 4 krát obtočí okolo bytovky apo otázke poškodeného, či sa mu „ohráža“ uviedol, že „sa mu neohráža, ani nevyhráža, ale že ho zabije na fleku“ s tým, že po presune do vnútorných priestorov predmetnej bytovky na chodbe pred bytom matky obvineného a susedným bytom poškodeného konflikt pokračoval, dokonca za prítomnosti matky obvineného Z. C. a poškodenej manželky poškodeného I. Q. eskaloval, pričom v reakcii na výmenu názorov medzi prítomnými osobami, obvinený chytil poškodeného rukou za sánku, resp. pod krk, takto ho posunul dozadu, na čo obranne zareagovala poškodená, v čom ju páchatel chytil za pravé predlaktie a pritlačil ju k stene kde jej povedal, že „ju dobije tak, že ju ani vlastný manžel nespozná“, navyše po tom ako poškodení zavreli dvere svojho bytu, páchatel po chvíli do týchto dverí raz silno kopol, čím u poškodených svojim prejavom a konaním spôsobil strach o život, zdravie a majetok.

Okresný súd Trenčín na hlavnom pojednávaní uznesením zo dňa 20.5.2020, sp. zn. OT/44/2020 rozhodol tak, že podľa § 280 odsek 2 Trestného poriadku trestnú vec obžalovaného I. C. C., nar. XX.XX.XXXX v U., bytom D. XXXX/XX, U., vedenú Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. OT 44/2020, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, postúpil ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) Zákona o priestupkoch č. 372/1990 Zb. v znení zákona účinného v čase spáchania skutku, na prejednanie Okresnému úradu Trenčín.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal prokurátor v neprospech obžalovaného sťažnosť. V písomnom odôvodnení sťažnosti uviedol, že okresný súd postúpenie veci odôvodnil tým, že s poukazom na pohnútku obžalovaného k jeho spáchaniu a tiež na rozsah, akým ku konfliktu prispeli

samotní poškodení jednoznačne vyplynulo, že závažnosť týchto činov je nepatrná, súd nezistil naplnenie všetkých pojmových znakov skutkovej podstaty žalovaných trestných činov a ani žiadneho iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona. Podľa ustanovenia § 360 odsek 1 sa trestného činu nebezpečného vyhrážania dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmu na zdraví alebo inou ťažkou ujmu takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu. Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva vo vyhrážkach páchatel'a inej osobe smrťou, ťažkou ujmu na zdraví alebo inou ťažkou ujmu a to takým spôsobom, že to u takejto osoby môže vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia. Zmyslom ustanovenia je ochrana jednotlivcov pred závažnými vyhrážkami, pričom je podľa ustálenej judikatúry potrebné prihliadať na to, ako subjektívne pociťuje ujmu ten, voči komu vyhrážka smeruje. Prokurátor poukázal na obsah výpovedí poškodených, ktorí od začiatku konania zhodne tvrdia, že sa obžalovaného boja a majú z neho strach. Z ich výpovedí tiež vyplýva, že konflikty medzi obžalovaným a poškodenými pokračujú a dokonca majú stupňujúci charakter. Nakoľko obžalovaný a poškodení sa pravidelne stretávajú na tom istom mieste, hrozí ich opakovanie, stupňovanie a vzhľadom na agresívne správanie obžalovaného existuje dôvodná obava, že v konaní bude pokračovať a hrozí závažnejší následok. Zároveň uviedol, že sa nestotožňuje s názorom súdu, že poškodení prispeli ku konfliktu, z výpovede poškodenej vyplýva, že za matkou obžalovaného Z. C. išla s cieľom porozprávať sa a vyriešiť konfliktnú situáciu, načo ona zareagovala kričaním a opätovným vyvolávaním konfliktu. Obžalovaný v konaní priznal, že fyzicky napadol poškodených. Z výsluchu poškodených taktiež vyplýva, že obžalovaný vulgárne nadával poškodenej a svojím prejavom vzbudil obavu o bezpečnosť a zdravie poškodených. Tento čin bol spáchaný verejne, pred viac ako dvoma súčasne prítomnými osobami. Zopakoval, že správanie obžalovaného voči poškodeným má stupňujúci charakter, pričom sa u obžalovaného prejavuje konfliktná povaha a agresivita. Vyhrážky o spôsobe ťažkej ujmy na zdraví v spojení s fyzickým napadnutím poškodených nemajú nepatrný charakter a nemožno ich bagatelizovať. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne z dôvodu uvedenom v § 194 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie Okresného súdu Trenčín a uložil konajúcemu súdu, aby vo veci znova konal a rozhodol.

K sťažnosti prokurátora sa prostredníctvom obhajcu vyjadril obžalovaný I. C. C., ktorý uviedol, že postup okresného súdu považuje za zákonný, veľmi citlivo vyhodnotený (čo bolo možné už v prípravnom konaní) a podrobne odôvodnený. Nie je úlohou prokuratúry a súdov zbytočne kriminalizovať spoločnosť. Konflikt, ktorý sa udial ako vyplynulo z ich výpovedí, bol svedkami považovaný skôr za vtipný. Išlo o konflikt susedský, ktorý bol čiastočne vyprovokovaný aj konaním poškodenej. Išlo o konflikt vzájomný, ale hlavne išlo o konflikt osôb, ktoré sa dlhé roky poznajú. Nie sú pravdou tvrdenia uvádzané v sťažnosti. Až konflikt - hádka, ktorá sa udiala v bytovom dome, bol konflikt, ktorý je možné považovať ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Nie hádka, ktorá sa udiala na dvore. Z dokazovania vyplynulo, kto bol iniciátorom hádky v dome, nebol to ani obžalovaný ani jeho matka. Nie je a nebola naplnená materiálna stránka trestných činov uvádzaných v obžalobe. Konflikt, ktorý sa udial je potrebné vyhodnocovať vo všetkých súvislostiach a okolnostiach. Nie je možné vybrať slovo dobijem a oprieť ho o údajnú dôvodnú obavu o život a navrhovať osobe, ktorá nikdy nemala problém so zákonom, väzobné stíhanie. Okresný prokurátor sa domnieva, že jeho prípadným odsúdením by sa predišlo závažnejšiemu následku, nakoľko jeho konanie má mať stupňujúcu tendenciu a opakovane sa s poškodenými stretáva. On sa skutočne s poškodenými stretáva a stretol ich od hlavného pojednávania asi 10-krát. Bezprostredne po hlavnom pojednávaní sa stretli pred budovou súdu, kde si podali ruky, uznali každý svoj podiel viny a dohodli sa, že spravia všetko preto, aby nemuseli byť susedia vystavení tomu čomu museli byť. Práve takéto vyriešenie susedských sporov by malo byť cieľom prokuratúry a súdov, nie za každú cenu z nich robiť nebezpečné vyhrážania a tvoriť trestné činy. V sťažnosti sa uvádza, že poškodená nijako neprispela ku konfliktu a išla sa iba porozprávať s jeho matkou. Pravda je taká, že ak by poškodená za jeho matkou nešla a nekričala na dôchodkyňu s onkologickým ochorením tak, že to počuli viacerí susedia, nič by sa nedialo. To, že svedkovia potvrdili prejav poškodenej, to že samotná poškodená potvrdila, že kričala na jeho matku, je v sťažnosti odignorované. Podľa znenia sťažnosti sa išla poškodená iba porozprávať a vyriešiť konfliktnú situáciu. Samotná poškodená popisuje hádku vonku ako konfliktnú situáciu, no podľa obžaloby však ide o konanie naplňujúce dve skutkové podstaty trestného činu. V rámci sťažnosti sa popisuje v závere jeho konfliktná a agresívna povaha. Nie je už uvedené, akým dôkazom bola takáto jeho povaha preukázaná. To, že bránil svoju chorú matku tak, že odsunul poškodeného hmatom za krk a následne odsunul aj poškodenú, nemôže byť trestným činom. K tomuto sa on priznal. Koniec koncov ani svedkovia nepočuli to čo uvádzali poškodení a reakcia poškodeného kedy mal povedať „ty sa vieš iba vyhrážať“ vôbec nie je reakciou človeka, ktorý má obavu o svoje zdravie. Rovnako správanie sa poškodenej a obsah jej slov pri hádke v dome. Ak by sa skutočne báli poškodení o svoj život, správali by sa inak. Je

skutočne preukázaný vzájomný konflikt, vzájomné kričanie a nadávanie, nie však vyhrážanie sa a nie strach o život poškodených. Nestačí, aby toto poškodení iba uviedli, takáto obava musí vyplývať aj so všetkých okolností. Napriek tomu, že prípravné konanie trpí podľa obžalovaného viacerými procesnými pochybeniami a obžaloba bola prijatá a viedlo sa hlavné pojednávanie, považuje uznesenie okresného súdu za zákonné a žiadal sťažnosť zamietnuť podľa ust. § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu spolu so spisom bola predložená, preskúmal na neverejnom zasadnutí v zmysle § 192 ods.1 Tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

V prvom rade je nutné uviesť, že okresný súd na podklade vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní po vyhodnotení dôkazov tak jednotlivo ako aj v súhrne správne ustálil skutkový stav a mal za preukázané, že skutok sa stal tak, ako bol popísaný v písomne podanej obžalobe a spáchal ho obžalovaný. Prokurátor vo svojej sťažnosti v podstate namieta záver súdu, ktorý pri posudzovaní naplnenia aj materiálnej stránky predmetných trestných činov v zmysle ustanovenia § 10 odsek 2 Trestného zákona dospel k záveru, že vzhľadom na spôsob vykonania činu jeho následky a okolnosti, za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obžalovaného je ich závažnosť nepatrná. Krajský súd však na rozdiel od prokurátora dospel k záveru, že vyššie uvedené skutočnosti dôležité z hľadiska posúdenia materiálneho korektívu žalovaných prečinov okresný súd vyhodnotil správne a v súlade so zákonom, pričom svoje úvahy v tomto smere aj náležite vo svojom rozhodnutí aj odôvodnil. V súvislosti s prvotným konfliktom, ktorý vznikol pred bytovkou, krajský súd považuje za potrebné poukázať na to, že sám poškodený N. Z. I. Q. sa k nemu vyjadril, že sa síce v tom okamihu necítil komfortne, avšak neobával sa o svoj život, považoval to za bagateľné. Je pravdou, že následná udalosť už vo vchode pred bytom poškodených bola závažnejšieho charakteru, kedy došlo zo strany obžalovaného i k fyzickému kontaktu voči poškodeným a to spôsobom uvedeným v skutku za súčasného vyslovenia vyhrážok, no nemožno opomenúť ani okolnosti, z dôvodu ktorých došlo k takémuto chovaniu obžalovaného, tak ako na ne podrobnejšie poukázal už okresný súd a to najmä okolnosť vyplývajúca z priebehu udalostí, že motívom obžalovaného pre pokračovanie konfliktu s poškodenými bola obava o vážne chorú matku po tom, čo samotná poškodená vyvolala hádku s matkou obžalovaného. Pokiaľ sa týka tvrdení prokurátora v sťažnosti o konfliktnej povahe a agresivite obžalovaného, je potrebné uviesť, že tento doposiaľ nebol súdne trestaný, za priestupok bol riešený len v jednom prípade napomenutím za porušenie predpisov na úseku dopravy a nič okrem uvedeného prípadu, ktorý možno považovať za vybočenie z vedenia riadneho života, nenasvedčuje nejakej agresívnej povahe obžalovaného. Napokon aj samotná poškodená potvrdila, že po tom, čo sa mal predmetný skutok stať, sa ona aj jej manžel stretli s obžalovaným na chodbe v bytovke, pričom nedošlo už medzi nimi k žiadnemu konfliktu.

Krajský súd vzhľadom na uvedené skutočnosti, ktoré sú len tie najdôležitejšie, ktoré považoval za nutné zvýrazniť, nepovažoval sťažnosť prokurátora za dôvodnú, preto ju podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. zamietol. Aj podľa názoru krajského súdu sú závery súdu okresného súdu správne, zákonné a akceptovateľné, pričom s ďalším podrobnejším odôvodnením v uvedených smeroch v plnej miere odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.